

Voordeel te weten wat vooroordeel is

Hilariteit onder leerlingen van het Kaj Munk College die nu ervaren hoe het is een hoofddoek te dragen.

**Hein Flach, Haarlems
Dagblad, 18 apr. 2017**

Middelbare scholieren van het Kaj Munk College in Hoofddorp wisselden begin dit jaar brieven uit met mensen die vaak met vooroordelen te kampen hebben. Moslims, doven, homo's, rolstoelers, blinden en transgenders. Hoe werkt dat eigenlijk, discriminatie? Wat gebeurt er? Hoe voelt het?

Dinsdag was wethouder Marjolein Steffens op het Kaj Munk College om het eerste exemplaar in ontvangst te nemen van een boekje getiteld 'Voordelen' - dus niet vooroordelen - waarin de briefwisselingen van leerlingen met mensen die te maken hebben met vooroordelen zijn beschreven. Het project is een samenwerking tussen de school en het Bureau Discriminatiezaken Kennemerland.

Dat die zaken weerbarstiger liggen dan menigeen wenst, bleek uit de passages die Steffens voorlas uit het boekje. Bijvoorbeeld de briefwisseling tussen leerling Tigo en bajesklant Cliff, Tigo: „Krijgt u vaak te maken met vooroordelen? Want ik denk dat mensen op straat niet kunnen zien dat u in de gevangenis heeft gezeten.” Cliff: „In 2012 werd ik veroordeeld. Negen maanden zat ik vast. Daarna heb ik mijn diploma als pedagogisch medewerker behaald. Op dit moment wil ik niets liever dan jongeren behoeden voor de fouten die ik heb gemaakt. Maar dat mag voorlopig niet. Om met jongeren te werken heb ik een verklaring omtrent gedrag (VOG) nodig maar doordat ik veroordeeld ben, kom ik daarvoor pas in 2019 in aanmerking. Ik wil verder, iets zinvol doen met mijn leven zonder bevooroordeeld of geoordeeld te worden.”

Ook was de wethouder geraakt door de passage 'Volwaardig persoon': „Veel mensen zien mij niet als een volwaardig persoon omdat ik rare bewegingen maak en niet goed kan praten. Dit komt doordat ik spastisch ben”, zegt Jan Willem (IQ 126) tegen Lesley. „Met veel vooroordelen heb ik leren omgaan. Dat wil zeggen dat ik accepteer dat het zo is. Als ik dat niet had gedaan, was ik een heel ongelukkig mens geworden.” Waarop zij antwoordt: „Wat leuk dat u zo positief in het leven staat. Dit verbaast me. En het is ook zeker fijn voor u dat u kunt omgaan met de vooroordelen. Dat zal vast moeilijk zijn geweest in het begin.”

Daarna volgden diverse workshops. Zo mochten leerlingen door de aula in rolstoelen rondrijden en met stokken en hulphonden wandelen om te ervaren wat dat is. Er waren speeddates, jongens moesten hun namen in het Arabisch leren schrijven, meisjes kregen van de Marokkaanse dames Malika en Hakima les in het knopen van hoofddoeken.